

Opmerkelijke Vriend

P.J. de Vries (1931)

Door: Elisabeth Spits

P.J. de Vries is bestuurslid van de Vereniging Vrienden

Wanneer ben je lid geworden?

"Dat zou je in de administratie moeten opzoeken, dat is al zó lang geleden dat ik het niet meer precies weet. Met het idee voor een Zuiderzeemuseum maakte ik al voor de oorlog kennis. Tijdens een door de Christelijke Knapenvereniging in Enkhuizen georganiseerde lezing sprak iemand over het idee voor de oprichting van een museum, omdat na de voltooiing van de Afsluitdijk, in 1932, het leven dat aan de Zuiderzee herinnerde snel bleek te verdwijnen. Dat maakte op mij veel indruk en de op dat moment gewekte belangstelling is altijd gebleven. Toen ik na mijn studie natuurkunde in Enkhuizen terugkeerde, werd ik lid van de Vereniging Oud Enkhuizen. Later ontmoette ik Peter Bakker, die alles wist van de Zuiderzee en het museum. Hij heeft mijn interesse in de Zuiderzeegeschiedenis nog meer gevoed en als vanzelf werd ik lid van de Vereniging Vrienden."

Waarom heeft een natuurkundige geschiedenis als hobby?

"Waarschijnlijk door mijn nieuwsgierigheid naar de manier waarop mensen leven en de technische kant van hun bestaan. Bovendien kom ik uit een familie van vissers; mijn moeder heette Lub. De combinatie van beide vind ik in het Zuiderzeemuseum terug. Als ik langs de huizen in het buitenmuseum loop, dan probeer ik me voor te stellen hoe het geweest moet zijn. Ik zie als het ware mijn familie daar zitten, ik hoor de verhalen van thuis. Het binnenmuseum beantwoordt de inhoudelijke kant van mijn nieuwsgierigheid, vanwege het meer onderzoekachtige karakter van de onderwerpen en de presentaties."

Wat zijn zoal je taken in het bestuur?

"Vanwege mijn vele andere bestuurlijke bezigheden heb ik me bij het uitdelen van specifieke functies altijd wat op de achtergrond gehouden. Bovendien ligt het secretariaat of penningmeesterschap me niet erg. Laat mij maar praten. De meeste activiteiten kenden een ad-hoc karakter, zoals mijn redactionele bijdrage aan het boek 'Een cultuur valt droog', dat in 1998 verscheen ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Vereniging Vrienden en het ontstaan van het Zuiderzeemuseum belicht. Ook vind ik de samenwerking van het museum met de Vereniging Oud Enkhuizen belangrijk. Daar ben ik vanaf 1983 voorzitter van. Het museum en de vereniging hebben daar allebei wat aan. En dan zit ik als ambteloos burger in het bestuur van de Stichting Vrienden van het Westfries Museum. Met ongeveer dezelfde activiteiten. Verder zat ik na mijn pensionering ook nog acht jaar in een gemeenteraad."

Zou je bepaalde aspecten aan het museum willen toevoegen?

"Nee, want vrijwel alles wat ik me herinner is er al. De visserij, het agrarische leven, de scheepsbouw en scheepvaart en vrijwel elk gebied van de Zuiderzee zijn er terug te vinden."

Betekent dit dat het Zuiderzeemuseum alleen mensen van middelbare leeftijd aanspreekt?

"De herkenbaarheid maakt het natuurlijk wel toegankelijk. Voor die groep hoeft het museum niet zoveel moeite te doen om de belangstelling te wekken en de boodschap over te dragen. Het museum moet voor jongere belangstellenden alle overdrachtstechnieken inzetten om het aanspreekbaar te maken. Eerst om de interesse op te wekken en vervolgens om de geschiedenis over te brengen. Ik kan me voorstellen dat er jonge mensen zijn die niet meteen weten dat met de Zuiderzee het IJsselmeer wordt bedoeld."

Is het toevoegen van meer recente geschiedenis een oplossing?

"Nee, dat lijkt mij geen goed plan, althans niet structureel. In een tijdelijke expositie kun je natuurlijk heel goed onderwerpen naar het heden doortrekken. Het museum dankt zijn bestaansrecht aan de afsluiting van de Zuiderzee in 1932. Tot die tijd, zeg maar tot de Tweede Wereldoorlog, was de wereld nog overzichtelijk. De kracht van het museum is juist de beperking van de periode. Voor een IJsselmeermuseum moet op zijn tijd maar een apart museum worden opgericht."

Wat zijn je favoriete onderdelen?

"De expositie over de walvisvaart bezoek ik graag vanwege de sfeer en de mooie objecten die er te zien zijn. In de presentatie over Zuiderzeevervisserij vind ik de maquettes met de verschillende vistechnieken erg aantrekkelijk. Beter kun je dat niet uitleggen. En in het buitenmuseum loop ik altijd langs de boerderij uit de Bronstijd en het gebied rondom de kerk. Ik zie daar de mensen door de straatjes gaan, in hun zondagse pak op weg naar de dienst. Voor mij is dat een erg nostalgisch plekje, evenals de kuiperij, want mijn grootouders in Friesland woonden naast een kuiperij. Fascinerend om naar te kijken." ■